

Sygn. akt II K 857/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant: Anita Grunt

przy udziale Prokuratora Doroty Kosztyła

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2016 roku sprawy

D. K., syna F. i J. z domu L.,

urodzonego dnia (...) w T.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 6 lutego 2003 roku w sprawie o sygn. akt **IV K 1335/02** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. popełnione w dniu 5 marca 2002 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 20 (dwudziestu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; postanowieniem z dnia 13 października 2004 r. zarządzone wykonanie warunkowo zawieszony kary; kara pozbawienia wolności i grzywna zostały wykonane w całości;
2. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 24 kwietnia 2007 roku w sprawie o sygn. akt **II K 152/07** za czyn z art. 178a § 1 k. k. popełniony w dniu 9 kwietnia 2006 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby, orzeczono również zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat; postanowieniem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 22 listopada 2011 roku zarządzone wykonanie warunkowo zawieszony kary; kara ta została odbyta w całości;
3. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 21 lipca 2008 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 272/08** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 25 marca 2008 roku na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności; kara ta została odbyta w całości;
4. Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 6 grudnia 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1174/10** za przestępstwo z art. 178 a § 1 i 4 k. k. w zb. z art. 244 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 22 sierpnia 2010 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono również zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 7 (siedmiu) lat; kara pozbawienia wolności została odbyta w całości;
5. Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 17 lutego 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1466/14** za przestępstwo z art. 178 a § 1 i 4 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnione w dniu 4 września 2014 roku na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono również zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 8 (ośmiu) lat;

6. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 31 maja 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 230/15** za przestępstwo z art. 244 k. k. popełnione w dniu 2 listopada 2014 roku na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 224 § 2 k. k. popełnione w dniu 2 listopada 2014 roku na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; kary jednostkowe połączone i orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności

o r z e k a:

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k. k., art. 85 a k. k., art. 86 § 1 k. k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 17 lutego 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1466/14** i Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 31 maja 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 230/15** i jako karę łączną wymierza skazanemu D. K. karę 2 (dwóch) lat wolności;

II. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k. k., art. 85 a k. k., art. 86 § 1 k. k., art. 90 § 2 k. k. łączy środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 24 kwietnia 2007 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 152/07**, Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 6 grudnia 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1174/10** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 17 kwietnia 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1466/14** i orzeka wobec skazanego D. K. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 (dziesięciu) lat;

III. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I. sentencji wyroku zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 1466/14 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w dniu 4 września 2014 roku oraz od dnia 26 marca 2016 roku do dnia 8 grudnia 2016 roku, przyjmując iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 572 k. p. k. w zw. z art. 85 § 2 k. k. a contrario umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie dotyczącym kar orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach: IV K 1355/02 Sądu Rejonowego w Gdańsku, II K 152/07 Sądu Rejonowego w Tczewie, II K 272/08 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku i II K 1174/10 Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z uwagi na wykonanie w całości orzeczonych kar;

V. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r., nr 123, poz. 1058 z późniejszymi zmianami) oraz § 11 ust. 5, § 17 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. T. J. kwotę 147,60 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

VI. w pozostałym zakresie orzeczenia zawarte w wyrokach ulegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

VII. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 857/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

D. K. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 6 lutego 2003 roku w sprawie o sygn. akt **IV K 1335/02** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. popełnione w dniu 5 marca 2002 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych po 10 złotych każda; postanowieniem z dnia 13 października 2004 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonyj kary; kara pozbawienia wolności i grzywna zostały wykonane w całości.

Dowód: odpis wyroku w sprawie IV K 1335/02 SR w Gdańsku – k. 52-53; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 10 – 16, 18 - 26; dane o karalności - k. 36 - 38

D. K. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 24 kwietnia 2007 roku w sprawie o sygn. akt **II K 152/07** za czyn z art. 178a § 1 k. k. popełniony w dniu 9 kwietnia 2006 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby, orzeczono również zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat; postanowieniem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 22 listopada 2011 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary; kara ta została odbyta w całości.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 152/07 SR w Tczewie – k. 32; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 10 – 16, 18 - 26; dane o karalności - k. 36 - 38

D. K. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 21 lipca 2008 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 272/08** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 25 marca 2008 roku na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; kara ta została odbyta w całości.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 272/08 SR Gdańsk – P. w G. - k. 54 - 55; informacja o pobytach i orzeczeniach – k.10 – 16, 18 - 26; dane o karalności - k. 36 - 38

D. K. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 6 grudnia 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1174/10** za przestępstwo z art. 178 a § 1 i 4 k. k. w zb. z art. 244 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 22 sierpnia 2010 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono również zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 7 lat; kara pozbawienia wolności została odbyta w całości.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 1174/10 SR Gdańsk – Północ w G. - k. 43; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 10 – 16, 18 - 26; dane o karalności - k. 36 - 38

D. K. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 17 lutego 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1466/14** za przestępstwo z art. 178 a § 1 i 4 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnione w dniu 4 września 2014 roku na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono również zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 8 lat.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 1466/14 SR Gdańsk – P. w G. – k. 57 - 58; informacja o pobytach i orzeczeniach – k.10 – 16, 18 - 26; dane o karalności - k. 36 - 38

D. K. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 31 maja 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 230/15** za przestępstwo z art. 244 k. k. popełnione w dniu 2 listopada 2014 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 224 § 2 k. k. popełnione w dniu 2 listopada 2014 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; kary jednostkowe połączono i orzeczono karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 230/15 SR Gdańsk – P. w G. – k. 64 – 66; odpis wyroku w sprawie V Ka 841/16 SO w Gdańsku - k. 67; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 10 – 16, 18 – 26; dane o karalności - k. 36 - 38

Z opinii o skazanym z Aresztu Śledczego w G. wynika, że jego zachowanie w warunkach izolacji więziennej należy ocenić jako naganne. Nie był nagradzany. Był sześciokrotnie karany dyscyplinarnie (w tym karą umieszczenia w celi izolacyjnej) za dokonanie samouszkodzeń, wykonanie tatuażu, zakłócanie spokoju w oddziale, używanie słów wulgarnych, nielegalne kontakty z innymi osadzonymi, ostatni raz dnia 30 maja 2016 roku. Skazany wobec przełożonych stara się być regulaminowy i zdyscyplinowany. W ostatnim czasie relacje z osadzonymi układa poprawnie. Nie deklaruje przynależności do nieformalnych struktur podkultury przestępczej. Nie był zatrudniony ani kierowany do nauczania. Był uczestnikiem zdarzenia nadzwyczajnego w dniu 27 maja 2016 roku. W ostatnim czasie nie odnotowano, aby przejawiał skłonności do zachowań agresywnych bądź autoagresywnych, jednak w przeszłości

dokonywał samouszkodzeń poprzez pocięcie. Deklaruje krytyczny stosunek wobec popełnionych przestępstw. Prognoza penitencjarna kształtuje się obecnie pozytywnie.

Dowód: opinia o skazanym - k. 9; informacja o pobytach orzeczeniach – k. 10 – 16, 18 - 26

Skazany D. K. był uprzednio sześciokrotnie karany przez Sąd. Widniejące w karcie karnej skazanie wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 9 kwietnia 1999 r. w sprawie o sygnaturze akt IV K 2155/97 uległo zatarciu.

Dowód: dane o karalności – k. 36 – 38

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które zostały ujawnione w toku rozprawy, w szczególności w postaci odpisów wyroków, opinii o skazanym, informacji o pobytach i orzeczeniach oraz danych o karalności.

Sąd dał wiarę tym dokumentom uznając, że nie budzą one wątpliwości co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Dokumenty ujawnione w toku rozprawy łączą się w spójną i logiczną całość i w ocenie Sądu, pozwalają odtworzyć stan faktyczny niezbędny do rozstrzygnięcia o wniosku skazanego.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie, Sąd – mając na uwadze dyspozycję art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. – o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw oraz treść art. 4 § 1 k. k. – obowiązany był rozważyć, które z przepisów o karze łącznej (tj. w brzmieniu sprzed nowelizacji, tj. czyli obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. czy też w brzmieniu znowelizowanym, obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r.) będą korzystniejsze dla skazanego. W ocenie Sądu, korzystniejsze dla skazanego są aktualnie obowiązujące przepisy o karze łącznej, albowiem aktualnie połączeniu podlegają kary łączne wymierzone w wyrokach jednostkowych (nie zaś – jak dotąd – kary jednostkowe), co jest niewątpliwie korzystniejsze dla skazanego, który wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie o sygnaturze akt II K 230/15 został skazany za popełnienie dwóch przestępstw, za które orzeczona została kara łączna. Wobec powyższego, zgodnie z dyspozycją art. 4 § 1 k. k., Sąd wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie opierał się o przepisy o karze łącznej obowiązujące od dnia 1 lipca 2015 roku, jako korzystniejsze dla skazanego.

Mając na uwadze aktualne brzmienie art. 85 § 1 k. k. (w myśl którego, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną), Sąd uznał że w stosunku do skazanego D. K. zachodzą przesłanki do połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach: II K 1466/14 i II K 230/15 SR Gdańsk – P. w G. (punkt I. sentencji wyroku łącznego). Mając na uwadze, iż - zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 85 § 2 k. k. – podstawą orzeczenia kary łącznej są kary podlegające wykonaniu (z zastrzeżeniem art. 89 k. k.), Sąd w punkcie IV. sentencji wyroku na podstawie art. 572 k. p. k. w zw. z art. 85 § 2 k. k. a contrario umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie dotyczącym wyroków wydanych w sprawach: IV K 1355/02 Sądu Rejonowego w Gdańsku, II K 152/07 Sądu Rejonowego w Tczewie, II K 272/08 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku i II K 1174/10 Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z uwagi na wykonanie w całości orzeczonych kar.

Kwestią podlegającą rozważeniu i decydującą o możliwości połączenia kar było ustalenie, czy kary wymierzone za przestępstwa przypisane skazanemu, a objęte wyrokami podlegającymi łączeniu, są karami tego samego rodzaju. W wyrokach podlegających łączeniu

D. K. skazany został na kary pozbawienia wolności, które jako kary tego samego rodzaju podlegają łączeniu.

W punkcie I. sentencji wyroku łącznego Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach wydanych w sprawach o sygnaturach akt: II K 1466/14 oraz II K 230/15 SR Gdańsk – P. w G. i jako karę łączną wymierzył D. K. karę 2 lat pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. Sąd, zgodnie z art. 85 a k. k., winien mieć na uwadze prewencję indywidualną wobec oskarżonego – w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego – skazanego, jak też względy prewencji generalnej. Ponadto Sąd winien rozważyć kwestię czy przestępstwa, za które zostały orzeczone kary jednostkowe są jedno- czy też różnorodnjowe, czy zostały popełnione w krótkich czy też znacznych odstępach czasu. Przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w punkcie I. sentencji wyroku łącznego są przestępstwami różnorodnjowymi, wymierzonymi przeciwko różnym dobrom prawnym, tj. przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, wymiarowi sprawiedliwości oraz działalności instytucji państwowych, co przemawia za celowością zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych w przeważającej mierze zasady kumulacji, popełnione natomiast zostały w krótkich odstępach czasu (tj. 4 września 2014 roku i 2 listopada 2014 roku), co z kolei przemawia za zastosowaniem zasady absorpcji.

Nie ulega również wątpliwości, iż względy prewencji zarówno generalnej, jak i indywidualnej nakazują zastosowanie wobec skazanego przynajmniej częściowej kumulacji kar. D. K. był już sześciokrotnie karany przez sąd. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r.: „decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma względ na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popelnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy przesłankę prognostyczną, jaką jest popelnienie kilku przestępstw” (II AKa 171/00, OSA 2001/2/5).

Sąd miał także na uwadze fakt, iż popelnienie dwóch lub więcej przestępstw jest zasadniczo okolicznością obciążającą i w związku z tym kara łączna nie może stanowić niczym nie uzasadnionej premii dla skazanego płynącej jedynie z faktu popelnienia większej liczby przestępstw („Kodeks karny-komentarz” pod red. A. Wąska, Gdańsk 2000, t. II, s. 261-263). A za taką właśnie premię należałoby uznać wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że w badanym przypadku brak jest podstaw do całkowitego zastosowania zasady absorpcji kar jednostkowych. Należy bowiem mieć na uwadze, że D. K. wielokrotnie popelnił przestępstwa. Zachowanie skazanego wskazuje na jego niepoprawność. Uprzednie skazania nie powstrzymały go przed ponownym naruszeniem porządku prawnego. Z tych przyczyn, w ocenie Sądu, przyznanie prymatu zasadzie absorpcji przyczyniłoby się do wzbudzenia u skazanego poczucia bezkarności. Sąd miał na względzie także treść negatywnej opinii o skazanym z Aresztu Śledczego w G..

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, iż stosowanie jednej z wyżej wymienionych zasad, absorpcji czy też kumulacji w pełnym zakresie z wyłączeniem zasady przeciwnej, winno mieć miejsce jedynie wyjątkowo. Podzielając ten pogląd, Sąd wymierzył karę łączną pozbawienia wolności przy zastosowaniu zarówno zasady absorpcji, jak i kumulacji.

Z tych przyczyn Sąd uznał, że kara łączna we wskazanym powyżej wymiarze będzie w należyty sposób oddziaływać prewencyjnie na skazanego.

W punkcie III. sentencji wyroku łącznego Sąd na podstawie art. 85 § 1 i 2 k. k., art. 85 a k. k., art. 86 § 1 k. k. i art. 90 § 2 k. k. połączył środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczone wobec skazanego D. K. w wyrokach: Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 24 kwietnia 2007 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 152/07**, Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 6 grudnia 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1174/10** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 17 kwietnia 2015 roku w sprawie o

sygnaturze akt **II K 1466/14** i orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat.

Co do pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyrokach podlegających łączeniu, Sąd ustalił, że podlegają one odrębnemu wykonaniu.

W punkcie III. sentencji wyroku Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności odpowiednie okresy rzeczywistego pozbawienia wolności.

Ponadto Sąd orzekł w przedmiocie kosztów obrony z urzędu oraz zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem o wydanie wyroku łącznego, uznając, że nie jest on w stanie ich ponieść.